

Ébredés

Most, hogy újra itt a tavasz,
s madár száll az égen,
szívünk zengi ezer dalban,
lehet szép az élet.

Visszatér a hit és remény,
csillog a mi szemünk.
Szerelemnek vad tüze ég,
édesíti lelkünk.

Szövünk álmat szorgosan,
tervezünk sok szépet.
Elsimítjuk a gondokat,
festünk színes képet.

Felvesszük a legszebb ruhánk,
s ápoljuk a kertet is.
Anélkül, hogy mi azt tudnánk,
dalolunk perceken át mind.

Olyan ez, mint az ébredés,
hosszú, hideg álomból.
Hozzon ez az édes lét,
sok-sok vidámságot!

Félálomban- nem álmomban...

Hallom a madarak csiripelését,
édes hangjuk víg zenéjét.
Mintha arról beszélnének,
milyen jó a szabad élet.

Gyermekek bájosan kacagnak,
bennük él a vidámság dallama.
Labdáznak tán, vagy csak szaladgálnak,
pillangót kergetve dalolásznak.

Érzem illatát a bársonyos levegőnek,
gyengéd fuvallatát a reggeli szellőnek.
S Ő itt van mellettem, hallom szuszogását,
simogatja arcom, gyengéd keze áldás.

Ez csak álom lehet, pusztán álom, nem más
kristálytiszta éden, elbűvölő varázs.
Kinyitom a szemem, és látom meglepődve,
nem holmi ábránd, mind itt van előttem.

Ezért vagyok én, és leszek vidéki leány,
mert az idilli álom visszaköszön itt rám.
Nem nehéz vidáman kezdeni a napom,
ha ennyire szerethetem az igaz valóságot.

Utazás

Eső mossa a vonat ablakát,
elúsztatja szívünk bánatát.
Minden cseppben - égi gyöngyben,
eláztatja azt, mi öntelt.

Vidd csak el, vidd csak el,
ne legyen itt olyan hely,
ahol bánat hajt gyökeret,
jöjjön el a szeretet követe.

Ne legyen hely gonoszságnak,
éledjen inkább a szeretet fája.
Öleljük át az egész világot,
a bánat legyen csak rossz álom.

Visszavonulás

Véget ért a nyár, utat ad az ősznek,
nem ez az első, hogy ők így köszönnek.
Elfáradt a nyár, jó már megpihenni,
lesz még ezer kaland, mi majd újra fűti.

Hírnév

Nem híresnek kell lenni, szeretve kell lenni.
Híres bárkiből lehet, manapság oly könnyű eset.

Felemel a média, ide-oda rángat,
egyetlen mondatért ismertté válhatsz.
Hogy szeretnek-e? Szeretnek nevetni,
azon, hogy tekinteted a csillagod keresi.
Keresed kis buta, s az agyad is elhiszi,
hogyan lehetsz az, ki a pálmát elviszi.
Az igazi művésznak az alkotás része,
amitől teljessé válik igaz énje.
Akkor is alkot, ha épp senki sem figyeli,
nem a siker, az alkotás élte.